

MAI 2017

Speranța

ANUL 4

NR. 40

Cum îl voi întâlni pe împăratul
Cornel Ghiță

Religia curată

Teofil Ciortuz

Noi vă iubim...

George Boules

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA

Colegiul de consilieri spirituali

Cornel Ghiță	– Biserica Maranata
Dorel Brândaș	– Biserica Harul
Daniel Cârpean	– Biserica Harul
Daniel Nicolici	– Biserica Speranța
Gelu Bondor	– Biserica Adelaide
Ioan Bușan	– Biserica Perth
Marin Cucuian	– Biserica Maranata
Teofil Ciortuz	– Prima Biserică Română

Echipa editorială:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, expediere Email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

Pentru detalii, corespondenții:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Cristina Hanciu, Biserica Speranța
bsperantamelb@gmail.com
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Lidia Crișan, Biserica Perth 08 93494561
Nelu Albu, Biserica Harul 0449590887
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393

Costul unui abonament pe un an este de \$40.00 + cheltuieli de transport.

Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta
BSB: 063610 Account: 10624398

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
ph. 0423659724, Email: sperantaus@gmail.com

1000 DE COPII DIN OLTENIA ÎN TABERE CREȘTINE ÎN 2017

CUM AM PUTEA INFLUENȚA GENERAȚIA URMĂTOARE?

Radio Vocea Evangheliei Timișoara are în proiect să ofere o șansă pentru 1000 de copii din Oltenia, pe care să îi ducă în tabere creștine în 2017 și să îi expună la mesajul Evangheliei. Acțiunea a și început cu mare succes. Au venit din Turnu Măgurele, Prundu-Lunca, Alexandria și Roșiorii de Vede, Drăgănești-Olt, Caracal.

Costul taberei și al transportului pentru un copil este de 100 euro. Ajută unul sau mai mulți copii să audă Evanghelia.

Donații se pot face la: Cont deschis la BCR Timișoara, cont: RO45 RNCB 0249 0492 9580 0001. Asociația Radio Vocea Evangheliei Timișoara, CUI 10411909, cu specificația: „PENTRU TABERE”.

De asemenea, în acontul revistei Speranța: Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta BSB: 063610 Account: 10624398, pentru Timișoara.

DIN ISTORIA BISERICII - PERTH, 23 Februarie, 1997

De la stânga la dreapta
Păstorul Ruben, Ionatan, Ioana,
păstorul Crișan Gavril, Tabita, Maria,
Marina, Suzana, păstor Ovidiu Oprea

O fotografie regăsită după ani de căutare... Am devenit adultă din punct de vedere spiritual - 18 ani de la botez. Cum au trecut anii... Cu succese și insuccese... Dar, trecând prin toate, pot spune că Dumnezeu a rămas pentru mine cetatea mea de apărare, stâncă mea și temelie vieții mele. Fără El nu sunt nimic! Știu că Domnul are pregătite pentru mine bucurii de nedescris.

Tabita Crișan

CUPRINS

Te-ai dus, Isuse dulce, Traian Dorz	3
Cum Îl voi întâlni pe Împăratul? Cornel Ghiță	4
Poezii, Traian Dorz, Maria Luca, Ana Haz	5
Religia curată, Teofil Ciortuz	6
În tabără cu Biserica Harul	8
Tablou marin, Dorel Brândaș	9
După înviere	10
Părtășie sfântă la Speranța	11
Tabăra tineretului, Halls Gap, Grampians	11
Astăzi vei fi cu Mine în rai, John Shearer	12
Rămas bun, Dallas/Hume Church	14
Noi vă iubim, George Boules	15
Poezii, Teodor Groza, Elena M. Alexe	16
1 copil = 100 Euro	17
Biblia pentru toți la Adelaide	18
Sora Maria Hanciu	19
Isus, Prietenul păcătoșilor	20
In memoriam Vasile Drăghici, Elena Aprozeanu	20
Poftă bună, Aneta Oprănescu	21
Cine știe, răspunde, Emanuil Căiță-Mândră	21
Anunțuri	22
Ascultarea în Biserică, Iosif Trifa	22
Anunțuri	23

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis:

*„Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”
(Fapte 1: 9-11).*

Te-ai dus Isuse dulce... Traian Dorz

Te-ai dus, Isuse dulce, spunând: Eu vin curând!
– ca să-Ți aștept întruna întoarcerea iubită,
să nu-mi pară prea lungă durerea așteptând,
nici noaptea prea amară, nici viața prea zdrobită.

Te-am urmărit cu ochii îndurerați și grei,
dar prea curând nălțimea și norii Te luară
și-n locul Tău rămase durerea-n ochii mei,
și-n jurul meu pustiul, și-n inima mea, pară.

De-atunci privesc întruna pe drumul nepătruns,
spre norul după care Te-ai dus de lângă mine,
dar nu văd decât golul în care Te-ai ascuns
și n-am decât pustiul durerii după Tine.

O, cele trei cuvinte ce mi le-ai spus plecând
mi-au fost ca trei săruturi pe buzele-mi uscate,
le voi simți de-a pururi pe gura mea, arzând,
ca o pecete dulce de cele-ncredințate!

De-atunci, aștept întruna să vii, precum ai spus,
sau să primesc solia trimisă după mine,
dar totul este singur și gol, iubit Isus,
și totu-i nici viață, nici moarte, fără Tine!

Stau îngerii-alături și vor a mă-ntări,
dar nici o-mbărbătare suspinul nu-mi alină.
– O, dacă sunt atâtea pe Tine-a Te opri,
pe mine nu-i nici una, Isuse, spune-mi: – Vină!

Încă de la timpul de rugăciune, fratele Ștefan Spinean a pregătit Biserica pentru mesajul predicat de păstorul Cornel Ghiță. La timpul de rugăciune s-a amintit despre dedicarea și onestitatea vitejilor împăratului David, după care predica a scos în lumină atitudinea altor contemporani (*slujitori*) ai împăratului David. S-a schițat o paralelă între felul cum l-au întâmpinat ei pe împăratul David și cum îl întâmpinăm noi pe Împăratul nostru, Domnul Isus.

Primul om este Șimei, om care făcea parte din poporul Domnului, și felul nedrept, hulitor, în care s-a comportat el cu David. Păstorul Cornel Ghiță a atras atenția că unii dintre credincioșii de azi care, deși fac parte din Biserica Domnului, adeseori aduc dezonoare numelui pe care îl poartă. Încă de pe vremea apostolului Petru se spunea: „Unde este făgăduința venirii Lui...?” Mulți cred și astăzi că revenirea Domnului pornește de la niște idei religioase, dar noi știm că Domnul nostru va reveni. Și din poporul Domnului sunt mulți care îl vor întâmpina pe Împăratul Isus plini de frică, precum Șimei, pentru că, la fel ca acesta, ei știu că prin purtarea lor au adus **hulă** împotriva lui Dumnezeu. „Poate și tu ești în aceeași situație. Vii la Biserică, auzi aici Cuvântul Sfânt, dar prin modul tău de viață, prin faptul că trăiești în păcat și nelegiuire trăiești ca și cum El n-ar mai veni, ca și când nu ar trebui să dai socoteală de viața ta înaintea scaunului de judecată al lui Dumnezeu”, a continuat păstorul Cornel Ghiță.

Un alt erou a fost Țiba. Acest om a venit la David, pe când el fugea din Ierusalim, i-a adus daruri și l-a defăimat pe Mefiboșet ca să profite de bunurile și averea lui. Când a auzit de revenirea lui David, a fost îngrijorat și plin de teamă că acum a venit un moment al adevărului și se va descoperi minciuna lui. Și el era parte din poporul Domnului. Să nu te trezești cumva la momentul adevărului și să zici cu teamă: „Acum toți mă vor cunoaște așa cum sunt, vor vedea că sunt un ipocrit, că sunt un mincinos, că am înnegrit pe cineva care este tot din Poporul Domnului”. Dragii mei, când va veni Domnul Domnilor în pridvorul nostru, vor fi și dintr-aceia care, sigur, ei toată viața și-au petrecut-o în Biserică, și când vor auzi trâmbița, când toate lucrurile se vor da pe față, vor fi tare îngrijorați, înspăimântați pentru că toată fațada lor, masca lor, va cădea. Ispita aceasta de a poza drept ceea ce nu suntem este și la pocăiți. Trebuie să fim cu multă luare aminte, să nu uităm o clipă că noi vom da socoteală de binele sau răul pe care l-am făcut. A fi creștin implică o trăire după voia Domnului. Nu poți să trăiești cum vrei.

Acolo era și un om de nimic: Șeba! El nu avea decât un singur gând, cum să-l detroneze pe David. De când a venit Domnul pe pământ, apoi de când a apărut Biserica, au fost, în istorie, oameni care în mod deschis au luptat

împotriva lui Dumnezeu, împotriva credinței și a celor credincioși. Uitați-vă atenți la țările din vest, America, Australia. Toate legile care se dau, se schimbă sau se promovează, îmbrăcate într-o fațadă umanitară, în esență încearcă să distrugă valorile creștine, încearcă să împiedice pe oameni să audă Adevărul că doar prin Isus Cristos suntem mântuiți. Parcă tot mai greu este să proclamăm: „Este o singură Cale în care un om poate să aibă iertarea păcatelor, există o singură religie adevărată - Isus Cristos care a murit și a înviat, care este Domnul Domnilor!”

Iată-l însă pe Barzilai, un om fericit că regele lui s-a întors. Barzilai l-a ajutat pe David când a fost în nevoie, iar acum îl așteaptă. El este bătrân, dar totuși vine să-l întâmpine. Așa trebuie să-L așteptăm și noi pe Domnul, lucrând, nu stând inactivi. Unii dintre noi sunt așa de obosiți spiritual când este vorba de rugăciune, când este vorba de a se arăta la Casa Domnului, de a studia, de a mărturisi. Își târăsc viața spirituală fără bucuria vieții. Nu poți să ai bucurie dacă nu trăiești cu totul predat Domnului.

Dragii mei, indiferent de ce cred unii sau alții, Domnul nostru vine. Nu știm când, dar El va reveni. Cum ne va găsi pe noi? Cuprinși de frică și cutremur, cum sunt cei necredincioși datorită trăirii păcătoase, fără mustrări de conștiință?

Dumnezeu să ne ajute să fim dintre aceia care îl așteptăm veghind și lucrând pentru slava Domnului.

Micii lucrători de la Maranata

Iubește suflete și luptă
Traian Dorz

Iubește suflete și luptă
cât vei iubi vei fi aprins,
cât vei lupta, cu orice jertfă
ești liber și de neînvins.

Iubește suflete și cântă
cât vei iubi vei fi frumos,
cât vei cânta vei fi statornic
și fericit lângă Cristos.

Iubește suflete și răbdă
cât vei iubi vei fi curat,
cât vei răbda vei fi puternic
nebiruit cu-adevărat.

Iubește suflete și spune
cât vei iubi vei fi sfințit
și cât vei spune adevărul
te vei-nălța mai strălucit.

Iubește suflete și crede
cât vei iubi vei fi ceresc
și cât vei crede vei învinge
purtat de-un car dumnezeiesc.

Iubește ne-ncetat, iubirea
prin toate s-o înalți mereu
căci numai ce înalți cu dânsa
ajunge pân-la Dumnezeu.

Acum, în zi de sărbătoare..
Maria Luca

Trăim în vremuri când iubirea
E tot mai rară și se stinge
Căci nepăsarea o gonește
Și ura inima îi frânge
De parcă oamenii-au uitat
Ce-nseamnă sincer să iubească
Și au uitat că rostul lor
E-n dragoste mai mult să crească...

Trăim în vremuri când iubirea
E zilnic dată la o parte
Și-n locul ei triumfă ura
Care de ceruri ne desparte
Acum, în ceas de sărbătoare
Când Dragostea a biruit
Să înțelegem Harul Sfânt
De a iubi și-a fi iubit!

Pe stânga, la ultima casă

Ana Hlaz

Amintiri corola-și deshamă
În roua de lacrimă arsă,
Pe-o uliță, satul mă cheamă
Pe stânga, la ultima casă.

Aprinsă-i gutuia-n obloace
Și iar liliacul e-n floare,
Narcisa din humă se-ntoarce
Cu-aceeași privire de Soare.

Iar plopul, cu frunza întoarsă,
Peste zări a vegheat zi de zi,
Mi-a dus semnătura pe scoarță,
Crescută prin vremuri pustii.

Mă-ntorc șchiopătând, gârbovită,
Iubirea dintâi să mi-o caut
Și vreau s-o păstrez infinită,
S-o trilu prin văi, ca un flaut.

Vin iar, să adun sânziene,
Să-mpletesc o cunună frumoasă
La poarta iubirii eterne,
Pe stânga, la ultima casă.

Voi drege și ciutura, plugul,
Dezgropând talantul ce-am primit,
Prin flăcări spori-voi belșugul,
Să răscumpăr ceasul risipit.

De voi fi sub cruce căzută,
Te-aștept drag Isus, știu că-ți pasă,
Stau smerită, la urmă, pe-o cioată,
Pe stânga, la ultima casă.

De aici, din unda curată,
Când Crinul mă-mbracă-n splendoare,
Culege-mă scumpul meu Tată
Și ține-mă veșnic în Soare.

Aș vrea, în seara aceasta, să privim la acest om remarcabil, la Nimrod, apoi vom privi la alt Om remarcabil...

Putem spune despre Nimrod că a fost strănepotul unui pocăit - Noe a fost pocăit. Bătrânul Noe a umblat cu Dumnezeu. Tatăl lui Nimrod nu a umblat cu Dumnezeu, iar Nimrod nici atât. Numele lui înseamnă „răzvrătit”, și așa a fost și el, probabil din copilăria lui. Ca adult s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu care a poruncit ca omul să se împrăștie pe toată fața pământului. El a zis: „Nu! Să facem un turn, să ne facem un nume!”

Oare nu este la fel și în timpul nostru?! Oamenii se îngrămădesc la orașe. Se construiesc blocuri cu zeci de etaje ca să stea cât mai mulți împreună. Acolo, la oraș, este prosperitate, bani, dar acolo este și păcatul, lipsa de rușine, acolo este și prostituție, este și industrie, este tot ce vrei. Când un tânăr se răzvrătește azi împotriva părinților, a fraților, împotriva școlii și a profesorilor, împotriva ordinii și a autorității, împotriva conducătorilor, când este răzvrătit, el se împotrivește de fapt lui Dumnezeu.

Nimrod a fost un om religios. Religia lui a mers de jos în sus: „Să facem un turn, să ne facem un nume”. Religia adevărată este de sus în jos: „Dumnezeu a dat pe Fiul Său...”.

Nimrod a fost un ateist: „Nu există Dumnezeu!” A fost un umanist: „Omul este stăpân, nu Dumnezeu! Fac ce vreau. Dacă nu vreau un copil pot să-l avortez. Fac ce vreau!”

Dar care este religia de azi? Este o religie fără limite care spune: „Tinere, fă ce vrei, e viața ta, viața e scurtă, trăiește cum vrei”. Unii au ca religie banul, cum o fi, legal sau ilegal, nu contează. Alții au religia plăcerilor, alții faima. Dar noi știm că „Religiunea curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume” (Iacov 1:27).

Dar timpul nu stă pe loc și iată-l pe Nimrod, la sfârșitul vieții, privind la turnul în ruine. Nu familie, nu copii, turnul zace dărâmat, viața lui este o ruină. Să te uiți în urmă, la viața ta după ce ai trăit 80 de ani și să zici: „Goană după vânt, ruină, ce visuri am avut, ce posibilități, ce tânăr remarcabil am fost... și acum totul este ruină...”

Aș vrea acum să vă amintesc despre alt tânăr născut într-o familie de oameni săraci, fără posibilități, fără mulți bani. Când a fost vorba să aducă jertfă, părinții Lui au adus ce au putut: doi pui de porumbel. Acest copil a crescut smerit și supus, având calități remarcabile; la 12 ani îi întreba pe învățători în Templu. Apoi a fost un tânăr supus, plăcut; așa a fost Domnul Isus. Nimrod a fost un răzvrătit. Ca să îplinească tot ce trebuia împlinit, Domnul a fost botezat de Ioan, în Iordan. La botezul Domnului a fost prezent Tatăl, a fost prezent Duhul Sfânt. Toată Sfânta Treime a fost acolo. Apoi Domnul Isus a început lucrarea pentru care a venit în lume, având o religiozitate născută din ascultarea de Tatăl. Noi, uneori ne bazăm pe o religie a faptelor noastre. Dumnezeu ne dă El religia Lui, pacea Lui, neprihănirea Lui. Dumnezeu spune: „Vă dau o inimă nouă, vă scriu pe ea legea Mea, Eu v-o dau”, Dumnezeu vrea să ne dea El religia Lui. O cântare mai veche spune: „Religia mea Isus este”. El să fie centrul, nu eu, nu ce fac eu ca să am un nume. Domnul a avut religia lui Dumnezeu!

Iată că ne apropiem de comemorarea suferințelor Domnului, care, în ascultare de Tatăl, a suferit, a îndurat totul, până la moartea pe cruce. Aceasta este religia ascultării de Dumnezeu. Și moare pe cruce... Unii au zis: „Ce eșec...” Dar nu a fost așa. A fost Victorie, pentru că prin moartea Lui avem noi viață, prin frângerea Lui noi am fost aduși împreună, prin faptul că a sângerat El, noi suntem socotiți neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Prin învierea Lui suntem socotiți neprihăniți. Victorie! Cerul strigă de bucurie: „Cristos a înviat! Este viu! S-a înălțat la Cer! Stă la dreapta Tatălui! Isus Cristos e viu!”

Acum să ne întoarcem la noi. Copilul pe care-l ții în brațe arată de mic cum va fi. Când începe să-i crească „cornițele”, când începe să fie răzvrătit, când începe să se arate în el sămânța răzvrătirii față de Dumnezeu, fă ceva. Studiază o carte, ia Biblia și vezi ce spune despre disciplină. Unii spun că trebuie să aibă voință liberă, când vrea el să meargă la Biserică atunci să meargă, voință liberă. Dar la școală tot așa face, se duce când vrea el? Nu, se duce în fiecare dimineață. Atunci de unde această fățarnicie? Cu școala într-un fel, cu Dumnezeu în felul

Tânăra pianistă Elizabeth Ciortuz

nostru... Când vezi că apar norii care prevestesc o adolescență turbulentă, fă ceva. Pune-te pe genunchi, roagă-te, nu-l lăsa să ajungă rebel ca Nimrod, acesta este drumul ruinei, al distrugerii. Verifică-i ce ascultă, ce urmărește, intră pe computerul lui, vezi ce face. Și când este tânăr, la

vârsta rebeliunii, când au trecut anii care nu se mai întorc, când copilul arată viermele acesta al rebeliunii, fă ceva măcar atunci.

Poate că ești adult și spui: „Cu religia eu fac ce vreau. Așa am făcut toată viața. Voi sta înaintea lui Dumnezeu cu faptele mele, stau pe turnul pe care l-am ridicat!” Vai, vai, vai... Este vremea să te întorci la Dumnezeu care nu obosește iertând. Dar Dumnezeu este acela care „a văzut, a spus, a judecat” - o dată cu apa, o dată cu împărțirea pe fața pământului, în sfârșit, cu focul. Timpul nu stă pe loc. Este vremea să ne întoarcem și, bazați pe jertfa Domnului Isus Cristos, prin credința în El, să spunem:

Doamne, mă întorc, am fost destul rebel ca Nimrod, destul am vrut eu să-mi fac un nume, destul m-am gândit că am venit doar cu o pungă din România și acum mi-am făcut de toate și am destul. Destul m-am gândit numai la mine. Mă gândesc la Tine acum. Pe baza jertfei Domnului Isus Cristos mă întorc la Tine, Doamne.

Să nu încetăm să ne rugăm Domnului pentru generațiile care vin după noi, pentru copii, tineri și adulți, să ne ferească de duhul lui Nimrod și să avem în noi Duhul lui Cristos, duh al ascultării de Dumnezeu.

SĂRBĂTOARE LA SYDNEY ȘI ÎN CER - 12 Martie 2017

Revenim cu un panel de fotografii venite mai târziu la redacție.

Prin aceste imagini putem să fim transpuși în atmosfera sfântă, plină de bucurie, care a avut loc la Sydney cu ocazia botezului tinerei Ashley Oprea, la data de 12 Martie 2017. Un grup de la Prima Biserică Baptistă din Melbourne, însoțit de păstorul Teofil Ciortuz, au răspuns invitației păstorului Ovidiu Oprea și au participat la bucuria Bisericii Baptiste din Sydney. Domnul să fie lăudat!

Ashley

Păstor Ovidiu Oprea

Păstor Teofil Ciortuz

Între 7 și 10 Aprilie, tinerii Bisericii Harul împreună cu fratele Daniel Catrința, au petrecut un timp minunat La Mitchel River Național Park, într-o tabără organizată de Biserică. Călătoria a fost plăcută, timpul foarte bun pentru a ieși în natură.

Au avut loc activități sportive, plimbări, un foc de tabără amintind de viața din România.

Tinerii au avut și un timp de apropiere de Cuvântul Domnului prin momente de rugăciune și studiu biblic.

Duminică, 9 Aprilie, un grup de frați și surori din Biserică au decis să se deplaseze la Mitchel River pentru a se bucura împreună cu tinerii și a avea un timp de recreere și odihnă binemeritate.

Mitchell River National Park se află în regiunea Gippsland, în statul Victoria, Australia, situat la aproximativ 320 kilometri est de Melbourne. Parcul este o destinație interesantă pentru iubitorii de aer liber și oferă o frumusețe naturală de nedescris. Este străbătut de râul Mitchel. Creația lui Dumnezeu o putem vedea la orice pas.

„TABĂRA” OAMENILOR STRĂZII DE LA PODUL BATMAN PARK - ÎN ZIUA DE PAȘTE

„Simone, Mă iubești?”

„Doamne, știi că Te iubesc!”

„Paște oile mele”.

Sunt oi care rătăcesc fără scăpare, fără țință, fără speranță. Alungate dintr-un loc în altul, și-au găsit adăpostul lângă podul Batman, în Melbourne City. Le-au ieșit înaintea păstorului Dorel Brândaș cu un grup de credincioși de la Biserica Harul. Le-au ieșit în cale cu o masă întinsă și cu o veste plină de speranță:

„ISUS CRISTOS A ÎNVIAT ȘI ESTE VIU ÎN VECII VECILOR!”

Donații și ajutoare la telefon:

Păstor Dorel Brândaș: 0401565160

Aurel Coța: 0419925990

Este mare nevoie de haine și păături.

„Simone, mă iubești? Paște oile mele...”

TABLOU MARIN

Secvențe din predica păstorului Dorel Brândaș, Biserica Baptistă Harul Melbourne, 26 Aprilie 2017
„Când se îngâna ziua cu noaptea, Isus a venit la ei, umblând pe mare” (Matei 14:25).

După ce i-a hrănit pe cei 5000 de bărbați, pe femeile și copiii lor, Domnul Isus a dat drumul noroadelor și pe ucenici i-a trimis cu corabia „pe partea cealaltă”. În timp ce ucenicii se duceau cu corabia, corabia era învăluită de valuri, în mijlocul mării, căci vântul le era împotrivă. Acesta este un tablou extraordinar. Dacă fiecare dintre noi ar trebui să alegem un fragment din acest peisaj ca să-l pictăm oare ce am alege?! Poate unii ar alege să picteze marea înfuriată crezând că este mai simplu. Dar imaginându-ne valurile uriașe, vântul așa de puternic, ploaia așa de grea, vom spune: „Mi-e greu să înțeleg ce se întâmplă, mi-e greu să pictez”. Poate unii din noi ar spune că este mai bine să-i picteze pe ucenici. Și poate că începutul ar fi ușor, dar în timp ce

continui lucrarea, observi că ai în față niște ucenici fricoși, speriați, unii strigă, alții se roagă, alții încearcă să ducă barca undeva, la liman. Atunci ajungi la concluzia că nici barca, nici pe ucenici nu-i poți picta. Poate te gândești că este mai frumos să-l pictezi pe Petru, cum se duce la Domnul Isus mergând pe apă.

Cu toate că acest peisaj marin nu ar fi ușor de pictat, nici de înțeles, aș vrea să privim mai atenți la tabloul care-l reprezintă pe Petru umblând pe apă. Știu că mulți dintre noi sunt doritori să-L vadă pe Dumnezeu lucrând în mod supranatural. Dar oare câți dintre noi ar vrea să aibă o experiență ca a lui Petru. Să poți spune: „Doamne, în mijlocul furtunilor vieții acesteia, în mijlocul acestei lumi rele și păcătoase, eu vreau să ies din barcă, unde totuși este un loc mai sigur decât în valurile furtunoase, și vreau să vin la Tine, vreau să lucrez cu Tine, vreau să fiu alături de Tine”.

Petrică Vețean

Petru nu a intrat în apă de capul lui, umblarea lui pe apă este inspirată de Domnul Isus Cristos. Petru nu umblă pe apă pentru că așa îi place lui și vrea să fie diferit de ceilalți. Petru îl ia ca și model pe Domnul. Îndemnul meu pentru noi este să nu cerem niciodată nimic dacă nu am văzut sau nu am auzit de la Domnul nostru. Să nu ne inspirăm nici din lumea păcătoasă, nici din televiziune, nici chiar de la cei mai buni teologi. Să ne inspirăm doar de la Domnul Isus Cristos.

Umblarea lui Petru pe apă este motivată de credință. Atâta timp cât nu s-a îndoit, el a stat deasupra apelor. Și noi putem pluti deasupra furtunilor acestei vieți, putem pluti deasupra valurilor, dar o putem face numai prin credință. Când vom putea să mergem prin credința noastră fără a privi în stânga sau în dreapta, vom ieși biruitori. Doamne, mărește-ne credința.

„Ție-Ți dau inima și sufletul meu, pentru Tine vreau să trăiesc.
Domnul meu, Te iubesc, zi de zi vreau să-mplinesc doar sfântă voia Ta”.

Imagini din „Barcă”

Fiecare dintre noi avem limitele noastre. Petru merge pe ape, dar merge puțin, căci a văzut pericolul și s-a îndoit. Dragii mei, să nu ne așteptăm la perfecțiune, suntem limitați, suntem oameni pe pământul acesta. În orice împrejurare, privește la Isus! Umblarea lui Petru pe ape ne dovedește suficiența lui Isus. Ajutorul, salvarea vine de la Domnul, care ne așteaptă să-l cerem ajutorul. Și de ce să nu strigăm la Domnul? Avem și o altă soluție? Trebuie să știm cu toții, și să spunem și altora, că Domnul Isus este

DUPĂ ÎNVIERE...

VIU, NEMURITOR ȘI ASEMENEA LUI ISUS!

„Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi”
(Ioan 11:25).

Se spune că un băiețel de nouă ani suferea de sindromul Down. La școala duminicală, ceilalți copii râdeau de el pentru că era altfel.

În duminica dinaintea Paștelui, învățătoarea i-a dat fiecărui copil un ou de plastic și le-a spus să caute simboluri ale noii vieți, cum ar fi semințe și frunze și să le pună în ou. Ideea era ca fiecare dintre ei să-și deschidă oul în Duminica Paștelui și să discute despre ceea ce au găsit. Copiii au adus tot felul de lucruri: flori, fluturi și pietre. Dar când învățătoarea a deschis oul lui Philip, acesta era gol. Un copil a spus: „Nu e corect, nu a făcut ce trebuie!” Philip însă a tras-o pe învățătoare de mânecă și i-a zis: „Ba da, am făcut ce trebuia. E gol pentru că mormântul este gol. De-asta noi avem viață nouă!” Toți ceilalți copii au rămas fără grai, și de atunci Philip a câștigat respectul tuturor și a devenit parte din grup. Dar familia lui Philip știa că timpul lui se scurge – prea multe probleme pentru un trup micuț. În acea vară a plecat acasă.

Când clasa aceea de copii de opt ani s-a confruntat cu realitatea morții, s-au dus la înmormântare – dar nu cu flori. Alături de învățătoarea lor, fiecare a pus câte un ou de plastic gol pe micul sicriu al colegului și prietenului lor!

De ce este atât de importantă învierea lui Isus? Din cel puțin două motive:

- 1) Învierea Sa o garantează pe a noastră.
- 2) Pentru că trecem inevitabil și prin durerea pierderii cuiva drag, Paștele este garanția că vă veți revedea – vii, nemuritori și asemenea lui Isus!

Sursa: barzilaiendan.com

Corul copiilor condus de tânăra Arina Copăceanu cântă spre slava Domnului și spre bucuria Bisericii. Bucuria învierii umple inimile tuturor, de la cel mai plăpând copilăș până la cel cu părul cărunț.

CU TINERII, ÎN CASA DOMNULUI, ÎN ZIUA ÎNVIERII

La Prima Biserică Baptistă Română din Australia

Tânăra pianistă Ela Tripon, aducând darul ei pe altarul Domnului. Să cântăm Domnului o cântare nouă, cu o inimă nouă, iubitoare.

Talentatul Nathan Iouraș, atent la melodia lină, care curge din clapele pianului. O, ce valuri de îndurare, curg din crucea lui Isus...

Foto: Gallery/FRBC

În prima duminică a lunii Aprilie, un grup de frați și de surori de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, însoțiți de păstorul Bisericii, Teofil Ciortuz, au petrecut împreună cu credincioșii din Biserica Baptistă Română Speranța. Deși media de vârstă a grupului oaspeților a fost peste 70 de ani, totuși dorința de a sluji nu i-a părăsit. Familia Cerbu Iacob și Emilia au slăvit pe Domnul prin cântare fiind însoțiți de fiica lor Mia. Sora Neli Cătană a recitat psalmi, la fel și sora Ana Ciortuz, iar fratele Emanuil Căiță-Mândră a spus o poezie și a cântat o cântare. Laudele acestea s-au împletit armonios cu slujirea grupului de lauda al Bisericii locale.

Păstor Daniel P. Nicolici

Familia Cerbu

Sora Ana Ciortuz

Sora Neli Cătană

Fratele Teofil Ciortuz a vestit Cuvântul lui Dumnezeu din Romani 15:18-19: „Căci n-aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru pe care să nu-l fi făcut Hristos prin mine, ca să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie prin cuvântul meu, fie prin faptele mele, fie prin puterea semnelor și a minunilor, fie prin puterea Duhului Sfânt”. La finalul serviciului toți credincioșii prezenți au luat parte la Cina Domnului care a fost oficiată de păstorii celor două Biserici, Daniel Nicolici și Teofil Ciortuz. Părtășia frățească a continuat în jurul mesei de prânz oferite cu multă dragoste de frații și surorile din Biserica Speranța. Așteptăm cu bucurie să mai putem avea astfel de ocazii de înălțare sufletească.

TABĂRA TINERETULUI - EDIȚIA 2017

Desfășurată într-o zonă de o frumusețe aparte, tabăra tineretului de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia (ediția 2017) a avut loc la Halls Gap, Grampians, în perioada 5-8 Aprilie. Un număr de 22 tineri însoțiți de șapte adulți au profitat de zilele de vacanță pentru a se bucura de natură, relaxare, plimbare pe înălțimi și mai ales de părtășie frățească și hrană din Cuvântul Domnului. Liderii taberei au fost fratele Daniel Iuoraș și fratele Teofil Ciortuz, iar slujirea la bucătărie a fost asigurată de surorile Alina Iuoraș, Mihaela Rusu, Rebeca Encghiș, Ana Ciortuz și fratele Liviu Rusu. Activitățile de dimineață și seară s-au desfășurat în perimetru taberei baptiste din Halls Gap, iar pe parcursul zilelor am putut urca pe trasee turistice spre puncte precum The Pinnacle, MacKenzie Falls, The Canion.

Cuvântul lui Dumnezeu a fost adus de fratele Daniel Iuoraș, fratele Teofil Ciortuz, dar și de tineri precum fratele Rafael Emerich și fratele Nathan Iuoraș. A fost o binecuvântare să vedem cum tinerii se unesc în cântare și rugăciune și știu să petreacă frumos, ca niște copii ai Domnului.

În ultima seară am stat în jurul focului de tabără, am cântat, am vorbit și am depănat amintiri. Cu siguranță, așteptăm tabăra viitoare când sperăm să fim din nou în mijlocul naturii minunate create de Dumnezeu pentru bucuria noastră. Domnul să fie lăudat!

„ASTĂZI VEI FI CU MINE ÎN RAI!”

John Shearer, păstor la Musselburgh Baptist Church, Scotland

Să ne întoarcem din nou cu gândul la cruce, ca să mai învățăm ceva din ultimele cuvinte rostite de Domnul Isus, din adâncul sufletului Său, în timp ce agoniza pe cruce.

Împreună cu Domnul Isus au mai fost condamnați la răstignire doi criminali. Toți trei au fost pironiți pe câte o cruce și ridicați pe un deal, astfel încât să fie văzuți de toți locuitorii Ierusalimului, atunci când cineva își ridica ochii în sus.

Eu mă gândesc că soldații ar fi putut să-i lase pe cei doi parteneri de tâlhării să moară împreună, unul lângă altul. Dar, în loc să facă așa, soldații i-au despărțit în moarte pe cei doi tâlhari, punându-l pe unul la dreapta Domnului Isus, iar pe celălalt la stânga Lui. Acum se scria ultimul capitol al vieții celor doi tâlhari și se părea că nici unul nu mai putea spera la vreo răscumpărare. În termenii noștri moderni, am putea spune că ei se aflau pe patul de moarte și sunt sigur că nu-și imaginaseră o moarte mai dureroasă decât aceasta prin care treceau. Să nu uităm că veșnicia era în inimile lor. În ei fusese pus gândul veșniciei de către Dumnezeu, așa cum a fost pus și este pus în fiecare om; numai că, în cazul lor, veșnicia bătea al ușă și avea să fie deschisă în fața ochilor lor în doar câteva momente. Cu alte cuvinte, ei pluteau spre tărâmul veșniciei, ei se aflau în holul dinaintea camerei veșniciei. Și din punct de vedere realist, situația lor părea fără nicio speranță.

În ceea ce-L privește pe Domnul Isus, El tocmai Se rugase: „**Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!**”.

Eu cred că cei doi tâlhari au rămas pe gânduri. Mai mult decât atât, din poziția în care se aflau față de crucea Domnului Isus, respectiv de o parte și de alta a ei, cei doi tâlhari puteau să citească ceea ce a scris Pilat pe crucea pe care a fost răstignit Domnul Isus: „**Isus din Nazaret, Regele Iudeilor**”.

Dacă doreau să se uite unul la altul, cei doi tâlhari erau nevoiți să privească mai întâi la Domnul Isus, pentru că El era în mijlocul lor, și astfel să vadă pe Isus Mântuitorul, pe Împăratul care avea o

Împărăție. Cu siguranță că aveau la ce se gândi chiar în ultimul ceas al vieții lor. Toate aceste lucruri erau ca o hrană pentru mintea lor, în această

oră târzie a vieții lor. Am putea spune că nu au văzut și nu au auzit prea multe despre Domnul Isus.

Dragă prietene, pentru a veni la Cristos, nu ai avut nevoie să ți se explice fiecare verset din Biblie sau să înțelegi fiecare detaliu al doctrinelor biblice. În providența Sa, Dumnezeu a avut grijă ca tu să vezi și să auzi cuvintele Lui de viață și nădejde și să le crezi. Cred că nu greșesc dacă spun că noi am avut privilegiul să auzim și să vedem ceea ce puțini au avut privilegiul să audă și să vadă. Și vreau să vă spun că exact așa s-a întâmplat cu cei doi tâlhari. Domnul Isus era chiar lângă ei, în ceasul lor de moarte.

„Doi bărbați au privit printre gratiile celulei lor; unul a văzut noroiul, celălalt a văzut stelele.”

În anumite privințe, ceea ce s-a întâmplat pe dealul numit Căpățâna (sau Calvar) este o ilustrație a acestui lucru. Doi bărbați au privit, au văzut și au auzit același mesaj, cu privire la aceeași persoană: **Domnul Isus Cristos**. Unul dintre ei s-a împotrivit cu tărie lui Isus Cristos, pe când celălalt s-a smerit și l-a cerut ceva. Unul dintre ei l-a batjocorit pe Mântuitor, pe când celălalt s-a pocăit de păcatele lui. Unul dintre ei a fost atât de aproape, și totuși, atât de departe.

Haideți să privim mai îndeaproape la acest tâlhar, pentru că viața acestui tâlhar este istoria multor oameni de pe pământ! Foarte mulți oameni din lume au fost aduși de foarte multe ori până la crucea lui Cristos, prin auzirea mesajului Evangheliei. Ei au auzit ce s-a întâmplat la cruce, când a murit Isus Cristos, de la predicatorii care au deschis Biblia și au

predicat cu credincioșie pe Cristos cel răstignit. Cu alte cuvinte, predicatorii au prezentat o imagine a răstignirii lui Isus Cristos în fața ochilor lor. Lucrul trist este că mulți dintre acești oameni au rămas tari ca piatra și, de fiecare dată când aud mesajul Crucii, se împietresc tot mai mult în inimile lor față de Cristos.

Ce a spus acest tâlhar împotrivor, care nu s-a pocăit? Cu ce cuvinte l-a insultat el pe Isus? El a spus: **„Nu ești Tu Cristosul? Mântuiește-te pe Tine Însuși, și mântuiește-ne și pe noi!”**

E ca și când l-ar fi spus: *„Dacă Tu ești cine pretinzi că ești și dacă Tu ești cine pretind alții că ești, atunci ieși din necazul acesta și scoate-ne și pe noi din necazul acesta!”* Omul acesta nu era interesat de mântuirea sufletului său, ci pe el îl interesa doar să-și scape pielea.

Dar, celălalt tâlhar a avut o cerere cu totul diferită de cea a partenerului său de tâlhărie. Acest tâlhar admite că are o teamă de Dumnezeu. Și în același timp, el recunoaște că starea de păcat din viața lui și a tovarășului lui de tâlhărie este în contrast cu viața fără păcat a Domnului Isus. Toate cele trei morți erau comune, așa după cum și cele trei cruci de pe

deal erau comune și obișnuite, dar acest tâlhar a recunoscut că Cel care murea pe crucea din mijloc era diferit de ei. El recunoaște că atât el, cât și tovarășul lui de tâlhărie, meritau pedeapsa, dar că Isus era total nevinovat. Apoi, după ce a proclamat nevinovăția lui Isus, acest tâlhar a adresat un strigăt de ajutor Domnului Isus: **„Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!”**

Spurgeon a spus: *„Dacă ar trebui să adăugăm vreun personaj din Noul Testament la lista eroilor credinței din Vechiul Testament, ce apare în Evrei 11, atunci acela ar trebui să fie tâlharul de pe cruce.”*

În Luca 23:43 ni se spune: **„Isus i-a răspuns: „Adevărat îți spun că astăzi vei cu Mine în rai!”** Acest tâlhar de pe cruce a primit privilegiul de a fi ultimul tovarăș al Domnului Isus pe acest pământ și primul tovarăș al Său cu care a intrat pe porțile Cerului. El a fost cel mai nevrednic dintre toți oamenii și cel mai neobișnuit candidat la Ceruri, dar, slavă Domnului că Isus este prietenul păcătoșilor.

Și tu, prietenul meu, dacă îi ceri Domnului să-și amintească de tine când va veni în Împărăția Sa, atunci poți începe să te bucuri de Cer încă de acum, când ești încă în drum spre Ceruri. AMIN!

Binecuvântare la Prima Biserică Baptistă

Pe data de 23 Aprilie 2017, familia Iulian și Tabita Valeanski, au adus-o la binecuvântare pe fetița lor, Beatris Anastasia. Păstorul Teofil Ciortuz a cerut binecuvântarea Domnului peste micuța copilă și întreaga familie. Biserica s-a rugat pentru biruința în viață a acestei copile. Corul copiilor Bisericii au adus slavă Domnului cu ocazia acestui serviciu de binecuvântare.

În aceste vremuri confuze, în care se află lumea în general și Școala, ca instituție, în special, să nu încetăm a ne ruga Domnului să protejeze generațiile care vin după noi, să protejeze copiii întregii lumi, să mângâie o lume care trăiește în întuneric și să facă Biserica Lui să strălucească, să fie ca o cetate așezată pe stâncă.

Foto: Adeniyi Ekine

În data de 25 Martie 2017 păstorul John Corin Izvenariu a ținut slujba de rămas bun în Biserica pe care a păstorit-o în ultimii aproape patru ani. A mărturisit Bisericii și prietenilor că simte chemarea lui Dumnezeu la o altă slujbă, aceea de a duce Evanghelia în țări defavorizate. De fapt această misiune a început-o cu câțiva ani în urmă. Acest lucru l-a înțeles și diaconul Bisericii Dallas, Alan Mckie, care spunea: „Păstorul John este un om al lui Dumnezeu, un om dintr-o bucată, solid în Evanghelie. Chemarea lui este pentru Africa, am înțeles că Dumnezeu îl cheamă acolo”.

La slujba de rămas bun, păstorul Corin Izvenariu a mulțumit lui Dumnezeu pentru favoarea care i-a făcut-o de a sluji în această Biserică. A avut un scurt moment de prezentare a slujbei sale pe care am văzut-o cu toții în decursul timpului. A avut onoarea de a pătrunde cu Evanghelia în Centrul de detenție al emigranților (MITA). Acolo a ținut un intens studiu biblic cu refugiații care au dorit să cunoască Adevărul. I-a adus în Biserică, mulți și-au predat viața în mâna Domnului Isus și au trecut pragul de la islam la Cristos. În acest timp au fost botezate 127 de suflete. Toată gloria și mulțumirea să fie a Domnului.

Parte din acești oameni au ținut să participe la această ceremonie de rămas bun. Au participat și au asistat și un grup de credincioși români care în această perioadă au fost alături de păstorul Corin.

„Eram foarte confuză în lagărul de detenție. Primeam atâtea informații, aveam atâtea activități și înțelegeam așa de puțin, încât eram descurajată și dezamăgită. Când a intrat păstorul John în viața mea mi-a dat doar o informație, Isus mă iubește și o singură activitate, studierea Bibliei. S-a ocupat de mine și de mama mea în tot timpul. Ne-a dus la Biserică și ne-a arătat Calea cea adevărată. Mulțumesc lui Dumnezeu”. Aziza

„Singura persoană care a fost lângă mine ori de câte ori am avut nevoie a fost păstorul John. Acolo, în detenție, el mi-a vorbit despre libertatea care vine de la Isus Cristos. El mi-a dăruit o Biblie în limba Farsi și în limba engleză. Așa am învățat și limba engleză. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că te-am întâlnit, frate păstor”. Roya, mama Azizei

Păstorul Corin Izvenariu și soția sa, sora Elena

„Rev. John este un om iubitor de familie, în fiecare zi mă întreabă despre copiii mei care sunt bolnavi”. Alan Mckie

„Rev. John, ca Elisei, la plecarea lui Ilie, am vrut să cer și eu o dublă măsură din duhul tău, dar Dumnezeu m-a îndemnat să te urmez. Îmi pare rău că las această Biserică, dar vin și eu acolo unde te duci tu”. Adeniyi Ekine

Erau și ei din numărul celor chemați! „Ieri i-am întâlnit pe aceștia doi. I-am invitat la Biserică și iată-i azi aici, cu noi. Dăm slavă Domnului pentru mila Lui”. Păstor Corin Izvenariu

Preotul George Boules

În Duminica Floriilor, 47 de creștini copti au fost uciși în Bisericile lor, în Egipt, de către ISIS în timp ce sărbătoreau începutul Săptămânii Sfinte. Duminică seara, ca răspuns la aceste atacuri, predicatorul copt, George Boules, a emis „*un mesaj celor care ne omoară*”, în fața unei Biserici arhipline.

Biserica Ortodoxă Coptă din Alexandria este cea mai mare comunitate creștină din Orientul Mijlociu. Este, de asemenea, considerată a fi cea mai veche comunitate creștină, stabilită de apostolul Marcu în 42 a.D. Relatăm spicuiri din mesajul preotului George Boules:

Acum, ce vom spune celor care ne omoară? Primul lucru pe care-l vom spune este: „*Vă mulțumim foarte, foarte, foarte mult!*” Știți de ce vă mulțumim? Voi nu înțelegeți, dar vă rugăm să ne credeți.

Vă mulțumim pentru că ne-ați făcut parte de aceeași moarte ca și a Domnului nostru Isus Cristos. Și aceasta este cea mai mare onoare pe care am putea-o avea. Cristos a fost crucificat - aceasta este credința noastră.

Vă mulțumim pentru că ne-ați scurtat călătoria. Când cineva este condus acasă într-un anumit oraș, el este nerăbdător: „*Când voi ajunge acasă? Suntem deja acolo?*” Vă puteți imagina bucuria pe care o are dacă, într-o clipă, el se găsește pe o navă spațială și ajunge rapid drept la destinație? Voi ne-ați scurtat călătoria! Vă mulțumim!

Voi ne ajutați, și nici măcar nu știți că faceți asta. Trebuie să vă mulțumesc iar. Și să vă spun de ce. Pentru că există oameni pe care i-am vizitat în casele lor de multe ori pentru a-i încuraja să vină la Biserică. Cu toate acestea ei nu au venit. Prin atacurile voastre voi aduceți la Biserică oamenii care altfel nu vin niciodată. Voi ne umpleți Bisericile. Vă mulțumesc!

A doua parte a mesajului meu este: „*Noi vă iubim!*” Și acest lucru, din păcate, nu-l veți înțelege niciodată. De ce nu-l înțelegeți? Pentru că aceasta este o învățătură a

lui Cristos, Domnul nostru. Noi vă iubim pentru că aceasta este învățătura Dumnezeului nostru. Indiferent de ceea ce faci împotriva mea, eu vreau să știți că te iubesc foarte mult!

Aș dori mult să vorbesc cu voi despre Cristos. Să vă spun despre cât de minunat este El. Iată învățătura lui Cristos: Dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, nu aveți niciun profit sau recompensă de la Dumnezeu. Chiar și asasinii și hoții îi iubesc pe cei care îi iubesc pe ei. Orice bandă de criminali își iubește membrii săi. Chiar și traficanții de droguri se plac reciproc și au grijă unul de celălalt. Nu-i așa? Dar Isus Cristos spune: „*Iubiți pe vrăjmașii voștri*”.

Noi vă iubim pentru că aceasta este învățătura Dumnezeului nostru. Indiferent de răul pe care mi-l faci, eu te iubesc foarte mult!

Și vreau să-ți spun un ultim lucru: „*Noi ne rugăm pentru voi*”. Pentru că Cel care ne-a spus să ne iubim dușmanii, de asemenea, ne-a spus: „*Binecuvântați pe cei ce vă blestemă... și rugați-vă pentru cei ce vă asupresc*”.

Au murit 40 și ceva de sfinți, dar toți au primit deja coroana de slavă. Ei se bucură acum cu Dumnezeu. Și ei vor sărbători Învierea Domnului acolo sus. Ei se roagă acum pentru noi. Oh, binecuvântați, binecuvântați sunt ei! Și noi abia așteptăm să vină rândul nostru. A Dumnezeului nostru să fie slava acum și în veci. Amin.

Sursa: <https://barzilaiendan.com>

St. George Church

Photo: AP

St. Markos Church Heliopolis

Teodor Groza

Plutește-acum, prin lume, parfum de sărbătoare,
Cumva, cu mici excepții, toți vrem să prăznuim,
Mă uit la ce se-ntâmplă și am o întrebare:
Știm rostul-acestui praznic? Știm să ne pregătim?

Văd oameni alergând, cu multă-nsuflețire,
Se fac cumpărături, așa, ca de o nuntă,
Ar da acum oricât, pe-un strop de fericire,
Comerțul e în floare și cheltuiala-i multă.

Dar oare câți mai știm și câți mai înțelegem,
Pe cine, și de ce, și cum sărbătorim?
E-așa de important ca să putem s-alegem,
Lumina de-ntuneric, pe cine preamărim.

Prea mulți trăiesc stresați, cuprinși de ignoranță,
Conduși mai mult de patimi, de bani și de noroc,
Ei nu mai știu ce-i bine, ce e de importanță,
Căci nu-L cunosc pe Isus, pe marele Prooroc.

Mă lupt să înțeleg și mă cuprinde teama,
De ce așa firești, nepăsători trăim?
Ori am uitat că toți curând o să dăm seama,
Și nu știm anul, ziua, nici clipa când murim?

M-am pus pe rugăciune și am citit Scriptura,
Și Duhul Sfânt, citind, în timp m-a luminat.
Sărbătorim pe-Acela ce ne-a zidit făptura,
Mesia, Salvatorul, Cuvântul întrupat.

S-a dezbrăcat supus, de slava Lui cerească,
În chip de om, umil, a coborât la noi,
Prin jertfa de pe cruce ca să ne mântuiască,
În El s-avem iertarea și viața de apoi.

Adie printre oameni un val de bucurie,
Sunt cântece și jocuri, parcă mai mult belșug,
Sunt prinși chiar și creștinii de o euforie,
Dar cu Emanuel, câți mai trag azi la jug?

Se fac acum excursii din timp planificate,
Femeile cu trudă căminul primenesc,
Se mai deschid și case să fie admirate,
Dar inimi pentru Domnul oare se mai găsesc?

E freamăt iar în lume, trăiri amestecate,
Contrastul e vizibil și dureros de mare,
Unii-și dedică viața trăirilor deșarte,
Alții cu mulțumire, petrec în închinare.

Florile

*Mi-e gândul vers de mulțumire,
Când ramul înflorit ating,
Inima-mi cântă de iubire,
Petale albe păru-mi ning.*

*Mi-e cerul parcă mai albastru
Și pomii încărcăți zâmbesc,
Le mângâie-nfocatul astru
Iar eu în taină-abia șoptesc.*

*Îmi plec în rugăciune fruntea
Spre Cel ce totul a creat,
În jurul meu copaci, grădina,
E totul binecuvântat.*

elena marin alexe

Cu câțva timp în urmă am asistat la un botez. Șapte tineri și tinere din Biserica Domnului au mărturisit credința lor în apa botezului. Cu toții au avut cuvinte de mulțumire pentru părinții lor. Apoi, tot de curând, am sortat niște articole pentru *Revista mamei* și am fost mișcat de recunoștința unor femei pentru mamele lor care le-au dat o educație creștină și morală. Am citit biografia lui Marius Gorcea. Ce cuvinte de recunoștință pentru părinții care l-au crescut și l-au educat în Biserică. Am citit în cartea păstorului Nati Costea, „40 de ani @ 40 de zile”, elogiile pe care le aduce părinților lui, creștini care au purtat pe mâini sfinte copii deveniți sfinți ai Domnului.

Ca un om bătrân ce sunt, am avut plăcere să citesc aceste informații, să fiu martor al acestor mărturii și am dat slavă Domnului. Dar ceva înlăuntrul meu s-a topit... ceva peste care anii cernuseră cenușa uitării. Parcă un copil s-a trezit și suna un clopoțel înăuntrul inimii mele: „*Cling, cling, sunt și eu aici, de ce m-ați uitat?*” Uitat de cine? De soartă?! De părinți?! De Dumnezeu?! „*Cling, cling, sunt și eu aici...*”.

Stau mese-ntinse înaintea copiilor lui Dumnezeu și toți se ospătează. Cel bogat mănâncă și se închină, cel sărac mănâncă și el și se închină și el. „*Cling, cling, dar eu...?*” Las clopoțelul jos și mă aplec să adun firimiturile de sub masă, nimeni nu mă vede, nimeni nu mă oprește. Am adunat, până într-o zi când mi-a ieșit în cale un om al lui Dumnezeu, milos și iubitor. Mi-a zis: „*Sunt păstorul Crișan, pe tine cum te cheamă?*” Mi-a fost teamă să-i spun numele, atunci el mi-a zis: „*Stai la masă și mănâncă, omule fără nume!*” Mi-a dat bucate miezoase - Cuvântul lui Dumnezeu. S-au dus firimiturile. Le-am lăsat în urmă.

Eu sunt bătrân acum... Dar iată că vin din urmă alții, mai tineri și mult mai tineri. Și ei se hrănesc cu aceleași firimituri. Sunt firimiturile rămase de la ospățul când Domnul a înmulțit pâinile. (Probabil că de aceea a poruncit Domnul ucenicilor să adune resturile rămase în urma ospățului, ca să ajungă până la noi). Sunt o mulțime de oameni care umblă orbecăind prin această viață, adună ce rămâne de la alții, ce cade sub masă și se hrănesc cum pot. Sunt oamenii care nu trăiesc cu adevărat, ci viața îi târăște în drumul ei și în acest timp adună firimiturile rămase în praful drumului lor. Până într-o zi, când un om al lui Dumnezeu le iese în cale (cum mi-a ieșit și mie), și le arată drumul cel adevărat. Acum s-au dus firimiturile, acum stăm la masă cu sfinții.

Ca ei și ca mine sunt milioane de oameni, bătrâni, tineri, copii. Și iată că de undeva, din Timișoara, s-a coborât Vocea Evangheliei până în Oltenia. Este uscăciune mare în acea parte a României. Firimiturile aproape s-au uscat pe drumurile bătătorite de tăvălugul păcatului. Pe aceste drumuri, iese în calea copiilor răătăciți o echipă: Radio Vocea Evangheliei Timișoara. Au masa întinsă, masă plină de bunătăți: dragoste de mamă și dragoste de tată, alinare, mângâiere, cunoștință și credință, mântuire și laudă de Dumnezeu. Masă îmbelșugată. Ei servesc la masă împreună cu Domnul Isus, Robul Domnului. Nu ai vrea, frate, nu ai vrea soră, să fim alături la această slujire?

Sute de copii sunt influențați de valorile seculare,
în contexte care promovează avortul, homosexualitatea, imoralitatea.

Noi vrem să îi conducem la Adevăr!

Ne propunem să ducem 1000 de copii din Oltenia în tabere creștine în anul 2017

Alături de învățători și de lideri creștini, acești copii vor avea șansa
să-L întâlnească pe Domnul Isus Cristos și să fie transformați.

Cazarea, mancarea și transportul ne costa câte 100 Euro pentru fiecare copil.

1 COPIL = 100 EURO

Ajută unul sau mai mulți copii din Oltenia să audă Evanghelia.

Dă o șansă unui copil fără nicio șansă.

Asociația Radio Vocea Evangheliei Timișoara, CUI 10411909,
cont BCR - RO45 RNCB 0249 0492 9580 0001
cu specificatia: "PENTRU TABERE"

Informații - 0728276516, 0726271450 Radio Vocea Evangheliei - Timișoara

**Revista Speranța vă invită să fiți
parte a acestei binecuvântări.**

**Donații se pot face direct în
accontul Asociației Radio Vocea
Evangheliei Timișoara (alăturat),
sau în accontul revistei Speranța:**

**Commonwealth Bank. Hope
Brochure/Speranta
BSB: 063610 Account: 10624398,
cu specificarea: Timișoara**

**Toată lauda și mulțumirea să-I fie
adusă Domnului Isus Cristos.**

„Biblia pentru toți”

la Adelaide, S.A.

Păstor Gelu Bondor

Duminică 23 aprilie, la Biserica din Adelaide, l-am avut invitat pe Hamilton McNicol, directorul departamentului din SA al organizației *Scripture Union International*. M-am bucurat să mă revăd cu Hamilton, cu care am petrecut câțiva ani buni de studiu ca și colegi la *Bible College*, în Adelaide. Ne-am bucurat cu toții să aflăm că, în timp ce *Bible Society* se ocupă cu răspândirea de Biblie, *Scripture Union* s-a specializat în metode de studiu și aprofundare a învățăturilor Bibliei în peste 120 de țări, printre care și România. Hamilton a fost misionar în România pentru doi ani. *Motto-ul* lor este: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea” Psalm 119: 105.

Împreună cu el a fost și tânărul Cristi Marițan, crescut în Moldova Nouă, și care frecventează o biserică baptistă din Timișoara. El este directorul filialei locale a *Scripture Union Romania*, cunoscută local ca „Biblia pentru toți”. El ne-a prezentat activitatea lor din România, unde se lucrează împreună cu Bisericile locale la a duce vestea bună copiilor, tinerilor și familiilor, încurajând oameni de orice vârstă să se întâlnească cu Dumnezeu zilnic prin studiul Cuvântului și rugăciune. Aceasta îi ajută să crească în maturitatea creștină și să devină atât membri consacrați în bisericile locale cât și slujitori ai unei lumi în nevoie. În mod concret am văzut organizarea de tabere creștine, la un cost accesibil și celor săraci, în care se studiază Sfânta Scriptură.

Fratele Cristi ne-a adus și Cuvântul Domnului la serviciul de închinare din Evrei 11:1-7. În duminica Tomii, ce studiu poate fi mai potrivit decât cel al credinței prin care putem fi mântuiți fiecare. După analiza din versetul 1 a definiției biblice a credinței, Cristi s-a oprit în amănunt la exemplul lui Abel, al cărui dar a fost primit de Dumnezeu pentru credința sa. Apoi ne-am uitat la credința lui Enoh, și la ce a însemnat pentru el să umble cu Dumnezeu, în fiecare zi, timp de 300 de ani. Mesajul s-a încheiat prin analiza credinței lui Noe, „moștenitorul neprihănirii care se capătă prin credință”, aceeași unică neprihănire prin care suntem și noi mântuiți, căci „fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui”.

Cu toții ne-am bucurat de încurajarea adusă prin Cuvânt, și am continuat această bucurie și părtășie în jurul unei mese comune. La această masă am avut bucuria să avem părtășie cu o tânără familie, care acum 4 ani ne-au bătut la ușa Bisericii fiind proaspăt sosiți din România. Copilașul lor, Matthew, a fost dedicat Domnului în Biserica din Adelaide. De un an sunt mutați cu serviciul în Sydney, dar nu au uitat bucuriile ce le-am avut aici cu Domnul în anii petrecuți împreună, și au venit să ne mai vadă. Suntem recunoscători Domnului pentru astfel de „oaze de bucurie” și încurajare, mai ales atunci când mai multe ocazii de celebrare coincid.

Contact: Cristi Maritan - Director Exectiv
e-mail: cristimaritan@yahoo.com

M
H.

PUTEREA ZILNICĂ REÎNNOITOARE

Maria Hanciu - Secretul Fericirii

*„Ferice de omul care își pune încrederea în Domnul”
(Psalm 40:4).*

Citind despre viața contelui rus, Lev Tolstoi, cel mai mare scriitor al țării sale, am aflat că și el a trecut printr-o perioadă foarte dificilă în viață, ca oricare om. Atunci a mers în pădure, în singurătate, unde a întâlnit un om sărac stând pe un butuc, mâncându-și slaba lui merinde de pâine neagră. Pe fața lui strălucea pacea și mulțumirea. A stat și Tolstoi lângă el, pe butuc și i-a zis: „*Prietene, am umblat drum lung să caut un om fericit și cred că l-am găsit în tine*”. Omul avea o față senină și părul alb. Lumina strălucea pe fața lui ca razele de soare pe deal. Și Tolstoi l-a întrebat: „*Unde ai găsit această fericire?*” Omul i-a răspuns cu voce calmă: „*Domnule, am găsit-o în singurul loc unde se poate găsi în lumea aceasta plină de necazuri. Am găsit-o la Dumnezeu. Dacă-L găsești pe Dumnezeu și dumneata vei fi la fel, plin de evlavie, de fericire, vei fi plin de viață*”. Marele scriitor a strâns mâna acestui simplu om muncitor devenit învățător al lui, și i-a zis: „*Prietene, îl voi căuta pe Dumnezeu până îl voi găsi*”.

A trecut mult timp până ce a venit clipa aceea glorioasă când Tolstoi și-a predat viața complet lui Dumnezeu. El spune că Dumnezeu i-a dat-o înapoi, dar o viață schimbată și plină de evlavie. A experimentat, spunea el, plăcute valori de viață pulsând în inima sa. Apoi a lăsat lumii creștine un nemuritor dar al gândului, pe care dacă îl primești îți va schimba viața. Rezumatul mesajului este acesta: „*A trăi înseamnă a-L cunoaște pe Dumnezeu*”.

Prietene iubit, noi toți vrem să trăim. Chiar dacă unii trec de 80, 90 de ani, toți trebuie să învățăm cum să trăim ca să avem pace în inimile noastre, ordine și rațiune în mintea noastră, victorie în sufletul nostru. Secretul îl aflăm în Sfânta Scriptură și este acesta: „*În Isus Cristos este viața*” (Ioan 1:4).

Iubitul meu, iubita mea, dacă n-ai găsit încă secretul fericirii, primește-L acum pe Isus ca Domn și Mântuitor și-l vei găsi.

In Memoriam

Sâmbătă, 8 Aprilie 2017, la Biserica Speranța, Melbourne, a avut loc serviciul de înmormântare al aceleia care a fost sora Maria Hanciu.

După o viață dedicată în întregime familiei, Bisericii și comunității, sora Maria Hanciu a mers să se întâlnească cu Domnul ei. A lăsat în urmă amintiri de neuitat, împreună cu o bogată colecție de poezii originale închinată Domnului Isus, scrieri devoționale și un manuscris cuprinzând experiențele vieții și învățăături creștine. La bună revedere!

„Când erau tineri, tatăl meu o numea «Măria mea». La maturitate, când a văzut-o împodobită cu mantia împărătească a sfințeniei, a numit-o «Măria sa». Acum, când mama este cu Domnul este «Măria Lui»”.

(Din necrologul fiului, John Hanciu)

ISUS, PRIETENUL PĂCĂTOȘILOR

Autorul creștin Kerry Medway, în cartea sa: „Este Ned Kelly în Rai?”, povestește despre ultimele zile ale lui Kelly. (Ned Kelly este un fel de Robin Hood al Australiei). Doctorul închisorii, John Singleton, care a îngrijit de rănilor lui Ned Kelly, i-a împărtășit acestui bandit Evanghelia lui Isus, „prietenul păcătoșilor”. Se pare că Ned Kelly a fost profund mișcat, atât de mult, încât în noaptea dinainte ca el să fie executat a cântat „Sweet Jesus, Sweet Jesus”, un imn popular, atât de tare încât a răsunat în întreaga închisoare și toți deținuții l-au putut auzi. Cu alte cuvinte, Ned Kelly, în acea noapte s-a aflat în părtășie cu Isus, care a fost acuzat pe bună dreptate ca fiind „un prieten al păcătoșilor.”

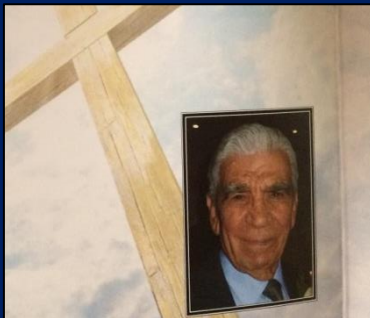
Isus nu a murit singur. El a fost răstignit între doi criminali. Unul dintre criminali își bătea joc, dar celălalt a realizat eroarea căilor sale și a zis: „Isus, amintește-ți de mine când vei veni în împărăția Ta”. Isus i-a răspuns: „Adevărat îți spun că, astăzi vei fi cu Mine în rai”. S-ar părea, la urma urmei, că acest criminal, Ned Kelly, a avut o întâlnire personală cu „prietenul păcătoșilor” la fel ca tâlharul de pe cruce. Creștinismul, bazat în exclusivitate pe moartea lui Cristos pe cruce, este fundamentul valorilor spirituale australiene. Faptul că Ned Kelly a primit mântuirea într-o închisoare din Melbourne, înainte de moartea sa în anul 1880, este o încurajare pentru noi toți.

www.canberradeclaration.org.au

Pe data de 10 Aprilie 2017, a trecut în veșnicie acela care a fost părintele spiritual al Bisericii Penticostale din Melbourne, pe care a deschis-o oficial în 1979, de Crăciun. Prin activitatea sa de slujire s-au înființat în Australia multe alte Biserici Creștine Penticostale Române. Serviciul de priveghi, Miercuri, 12 Aprilie, a fost la Biserica Creștină Penticostală Română „Philadelphia” Melbourne. Serviciul de înmormântare, la care au participat peste 400 de oameni, s-a ținut Sâmbăta, 15 Aprilie, de la ora 11:30, la cimitirul Bunurong Memorial Park din Dandenong.

*Vasile
Drăghici
In Memoriam*

Ion Vasile Drăghici s-a născut la 6 Ianuarie 1929 în Lungulețu, lângă București. Au fost șase copii în familie. L-a primit pe Domnul când avea vârsta de 20 de ani și a fost botezat în râul Dâmbovița, în București. După terminarea serviciului militar s-a căsătorit cu Viorica Știrbu, trăind o căsnicie fericită timp de 64 de ani. În 1979 a emigrat în Australia cu familia.

A lăsat în urmă trei copii, Gabriela, Mary și Alexandru, 16 nepoți și 17 strănepoți. Dumnezeu să aline familia îndoliată la fel și Biserica. În speranța revederii.

Elena Dorina Aprozeanu

18 Februarie 1940 – 15 Aprilie 2017

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El” (Psalm 116:15).

Pe data de 15 Aprilie 2017 a fost chemată acasă, la Domnul, sora Elena Dorina Aprozeanu. Serviciul funerar a avut loc vineri, 21 Aprilie, la capela Blair din cimitirul Springvale. Păstorul Teofil Ciortuz de la Prima Biserică Baptistă a avut un cuvânt de mângâiere pentru familia îndoliată și pentru toți cei prezenți la înmormântare.

Înmormântarea a avut loc la cimitirul Harkway. Păstorul evanghelist Busuioc Belciu a avut un cuvânt de rămas bun în speranța revederii.

Dumnezeu să mângâie rudele decedatei, copii, nepoți, strănepoți, precum și pe prieteni și cunoștințe.

BROWNIE CU CIREȘE

INGREDIENTE

125 gr. unt
6 linguri zahăr
3 ouă
120 gr. făină
2 linguri cacao
1 linguriță praf de copt
un vârf de cuțit bicarbonat de sodiu
120 gr. ciocolată neagră
un vârf de cuțit sare
350 gr. cireșe fără sămburi
2 plicuri zahăr vanilat
zahăr pudră

MOD DE PREPARARE

Într-un bol, mixăm untul la temperatura camerei, cu un vârf de cuțit de sare și cu zaharul. Adăugăm ouăle pe rând și mixăm după fiecare. Separat, într-un bol, amestecăm făina, cacao, praful de copt și bicarbonatul. Treptat adăugăm din amestecul de ingrediente uscate peste compoziția de unt cu ouă.

Ciocolata o topim pe baie de aburi și o încorporăm la final, mixând din nou cu mixerul pe treapta 1. Ungem o tavă cu puțin ulei și tapetăm cu hârtie de copt. Turnăm compoziția în tavă și nivelăm cu o spatulă. Așezăm deasupra fructele și presărăm peste ele zahărul vanilat, apoi dăm tava la cuptorul preîncălzit la 170°C, timp de 30 de minute. Scoatem tava din cuptor și după ce s-a răcit puțin, pudrăm cu zahăr pudră și feliem.

Puteți folosi cireșe proaspete, congelate sau din compot.

Poftă bună

Dragi tineri cititori

La inițiativa fratelui Emanuil Căiță-Mândră, începem în acest număr al revistei Speranța un concurs „Cine știe răspunde”.

La sfârșitul anului se vor da premii celor care au răspuns corect la cât mai multe întrebări.

Răspunsurile se trimit la adresa Email: sperantaaus@gmail.com, sau adresa poștală: Editor, 35 Reid Street, Brown Hill 3350, Vic.

Întrebări:

1. Cum se numea fata din poporul evreu care s-a căsătorit cu un rege persan?
2. Cine a scris „Apocalipsa”?
3. Potrivit cu „1. Timotei”, care este rădăcina tuturor relelor?
4. Cine a ucis un om în timp ce-l săruta?
5. Cine i-a sugerat lui Moise să nu mai judece singur cauzele poporului?
6. Cine i-a supărat pe frații lui, spunându-le ceea ce a visat?
7. Cui îi este atribuită scrierea „Eclesiastului”?
8. Cine a făcut o călătorie de 40 de zile, după ce a mâncat o turtă coaptă?
9. În ce localitate au vrut oamenii să-L arunce pe Domnul Isus de pe sprânceana muntelui?
10. Care este cea mai mică insectă menționată în Noul Testament?
11. Cine l-a inclus pe Iacov, fratele Domnului, printre apostoli?
12. Cine a fost fiul favorit al lui Iacov?
13. Cine a fost primul ucigaș?
14. Cine a fost vindecat de lepră în apa Iordanului?
15. Ce culoare are primul din cei patru cai din „Apocalipsa”?

Studiază în Australia!

- înscriere la facultate sau master
- aplicații pentru viză de student
- asistență GRATUITĂ de la A la Z

Ștefan

T: 0434 542 030

E: info@hello-aussie.com.au

 HELLO AUSSIE
STUDENT SERVICES

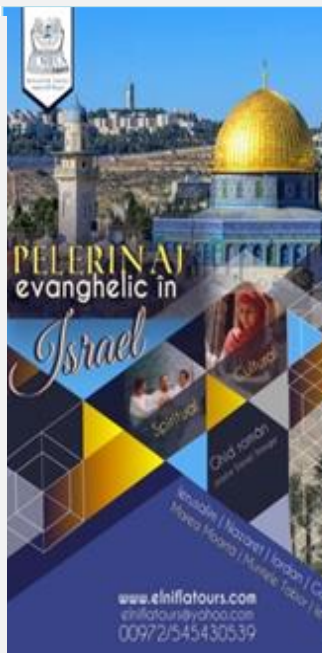
Descoperă Țara Sfântă - ISRAEL

EL NIFLA TOURS Dumnezeu Minunat

Agenție de turism perfectă,
pentru o experiență de neuitat.

Vino și vizitează Țara Sfântă și
calcă pe urmele Domnului Isus,
înțelegând mai bine Scripturile.
Pelerinaje lunare în Țara Sfântă
alături de păstorul Daniel
Stanger, ghid mesianic din Israel
(în măsura posibilităților).

Detalii le găsiți pe email:
elniflatours@yahoo.com sau pe
site www.elniflatours.com

1000 DE COPII DIN OLTENIA ÎN TABERE CRESTINE ÎN 2017

UN PROIECT
RADIO VOCEA EVANGHELIEI TIMISOARA

Radio Timișoara
Vocea Evangheliei

Revista Speranța invită Bisericele să se roage pentru acest
proiect de misiune. Am început o strângere de ajutoare
pentru această lucrare. Donații se pot face în accontul
revistei: Commonwealth Bank. Hope Brochure/Speranta
BSB: 063610 Account: 10624398, pentru Timișoara.

ASCULTAREA ÎN BISERICĂ

Preot Iosif Trifa (1888-1938) – 600 de Istorieare religioase

La o Biserică slujeau doi preoți, cu multă râvnă. În fiecare duminică se predica bine Cuvântul lui Dumnezeu. Unul dintre preoți, voind în predica lui să facă legătură cu predica celui alt preot din duminica trecută, îl întrebă pe crâsnic (paracliser) despre ce a vorbit părintele în duminica trecută.

„Să mă iertați, răspunse crâsnicul, dar eu eram atunci încurcat cu cădelnița, căci se stinseseră cărbunii din ea și nu-mi aduc aminte... Voi întreba însă pe cantor”.

Dar cantorul nu-și aducea nici el aminte, pentru că pe vremea predicii căutase prin *Tipic* glasul și rânduiala duminicii viitoare. Crâsnicul îl întrebă pe epitrop, dar nici epitropul nu-și aducea aminte, pentru că pe timpul predicii își făcuse socoteala banilor strânși cu tasul. Disperat, crâsnicul se suie sus la cor, la domnul învățător, dar nici aici nu se ferici. Pe timpul predicii, domnul învățător ieșise afară *„să tragă o țigară”*. Bietul crâsnic, ce era să facă?! Să se întoarcă la părintele fără nici un răspuns? Ar fi fost prea-prea ca o Biserică întreagă să nu știe ce a predicat părintele în duminica trecută. Se gândi una bună și, ivindu-se pe ușa altarului, zise încet, șoptind: *„Părinte, am aflat: în duminica trecută, părintele celălalt a vorbit... despre Dumnezeu!”*

O întâmplare de râs ar fi aceasta, dacă n-ar fi în ea un dureros adevăr.

În câte Biserici se rostește Cuvântul lui Dumnezeu cu foc și înțelegere – și câți îl ascultă cu folos și înțelegere?

Doublesstudio Videography

Contact: Cristian Ștefănuț
Doublesstudio@iprimus.com.au
Mobile: 0404 112631

We are a corporate and editorial film maker and videographer with extensive international experience, specializing in weddings, family events, sports, news and live transmission.

Doublesstudio Videography believes that everybody deserves the chance to have their wedding or any important event professionally recorded to cherish the memories. That's why we can accommodate any budget.

Welcome to Vass Porumb Photo Studio

V
A
S
S
P
H
O
T
O
G
R
A
P
H
Y

If you are looking for a professional photographer in Melbourne, we are here to help you. Whether you are looking for a wedding photographer who can help you to have the best day ever, or family portrait, baby, baptism or any event photography, we have the skill and expertise to ensure you will love the results.

Contact:
Mobil 0407 250 846
Email info@vassphotography.com
Website www.vassphotography.com

ACCOUNTING,
TAXATION &
ADVISORY SERVICES

Email: office@cgdpartners.com.au

Phone: 03 9769 3700

For exceptional business results, talk to our friendly tax specialists today. We'll help you discover better tax strategies and provide timely business support.

Our real value is in the tailored advice, planning, consulting and research we offer. Take advantage of our strong technical skills and up-to-the-minute knowledge of tax solutions and tax strategies for your business.

CAFE TRANSYLVANIA

CAFETERIA & PATISSERIE

We make birthday cakes. Everything served in the premises is home made. We make reservations for birthdays or any occasion, for groups (up to 50).

Our program is:

Tue - Thu: 9am - 5.30pm

Fri - Sun: 9am-6pm

Cafe Transylvania is your destination! Looking forward to see you all with traditional Romanian delicacies, at:
Shop 4 Spring Square.
Hallam, VIC 3803,
Phone number
03 9796 5227

YOUR LAW FIRM

www.yourlawfirm.com.au

We provide you with affordable, results-driven service in all areas of law, with the accessibility and convenience of meeting your lawyer when and where you choose. Our services are tailored to meet your individual legal needs, and are provided at a fixed cost, to ensure that you get the best possible result for the lowest possible fee.

Your Law Firm
Ph: 1300 896 500

7 Techno Park Drive,
Williamstown,
Vic, 3016
Fax: 03 8692 6297
enquiries@yourlawfirm.com.au

**Call us today to speak to a
lawyer in your area!**

FURNITURE
www.cocolea.com.au

For a distinguished home or office, check out COCOLEA FURNITURE, industrial aviator furniture, home decor and lighting.

Now also available for home staging and furniture rental.

Personalised consultation and by appointment viewings at our Showroom: Hyde Business Park, 37 & 38 / 131 Hyde St, Yarraville, Victoria, 3013

Phone: 03 9363 6798 Email: info@cocolea.com.au

Bisericile Baptiste din Melbourne unite la închinare în Duminica de Paști

16 Aprilie 2017

Cristos a înviat!

